

[Handelsministeren.]

bankers, der alene er konkurrencemæssigt begrundet, burde bortfalde.

Under den efterfølgende behandling af udkastene i handelsministeriet har man fundet, at det såvel ud fra lovtekniske hensyn som ud fra mere principielle betragtninger må være rimeligt at sammenfatte reglerne om banker og sparekasser i én lov. Under arbejdet hermed viste det sig muligt yderligere at skabe en tilnærmelse mellem bestemmelserne om banker og bestemmelserne om sparekasser. Udjævningen af forskellene mellem banker og sparekasser er med det forslag, som i dag forelægges, ført så vidt igennem, at de tilbageværende særbestemmelser for de to typer pengeinstitutter i alt væsentligt alene bundes i deres forskellige selskabsretlige grundlag. Banker er som bekendt — og skal efter lovforslaget fortsat være — aktieselskaber, medens sparekasser er — og fortsat skal være — selvejende institutioner.

I lovforslaget er princippet om aktivitetsmæssig ligestilling mellem banker og sparekasser ført helt igennem. Man har for det første defineret virksomhedsområdet for banker og for sparekasser enslydende som „bank- og sparekassevirksomhed“, hvorved forstås varetagelse af funktioner i forbindelse med omsætningen af penge, kreditmidler og værdipapirer og dermed forbundne serviceydelser. For det andet har man afskaffet den gældende sparekasselovs bestemmelse om, at der for anbringelse af sparekassers midler som hovedregel skal kræves særskilt, betryggende sikkerhed. Ved disse ændringer fjerner lovforslaget afgørende hindringer for, at sparekasserne kan deltage i kreditformidlingen på lige fod med bankerne. Denne væsentlige udvidelse af sparekassernes virkeområde modsvarer til gengæld af, at kravene til egenkapitaldækning foreslås ens for sparekasser og for banker.

Da sparekassernes gennemsnitlige egenkapitaldækning efter de seneste regnskabs-tal overstiger den i lovforslaget foreskrevne procentsats, nærer jeg tiltro til, at de sparekasser, der har lavere egenkapitaldækning, i løbet af den foreslåede overgangsperiode på 3 år kan nå frem til at opfylde lovforslagets egenkapitalkrav på 8 pct. af de samlede gælds- og garantiforpligtelser. Man må i denne sammenhæng bemærke den tendens

i sparekassernes egenkapitalforhold henimod en større konsolidering, som har gjort sig gældende i de seneste år bl. a. i takt med, at en stigende andel af sparekassernes udlåns-masse består af engagementer af kortere varighed, fortrinsvis inden for byerhvervene.

For bankernes vedkommende betyder forslaget egenkapitalkrav på 8 pct. for så vidt en lempelse fra det nuværende krav på 10 pct. Dette mener jeg dog ikke betyder nogen væsentlig ændring af sikkerheden for kunderne, fordi forslaget samtidig bestemmer, at der ved opgørelsen af egenkapitalkravet ikke som nu kan bortses fra 50 pct. af visse garantier.

For at lette bankers og sparekassers mulighed for at øge egenkapitaldækningen giver lovforslaget endvidere bestemmelser om ansvarlig indskudskapital. Kapitalindskud af denne art medregnes til egenkapitalen ved opgørelsen af egenkapitaldækningen og træder tilbage for pengeinstitutternes kreditorer i tilfælde af likvidation, men behandles ellers i andre henseender som fremmedkapital.

I øvrigt medfører forslaget en række væsentlige ændringer i forhold til de gældende love om banker og sparekasser. Lad mig først nævne, at mindsteaktiekapitalen i banker, der nu er 600.000 kr., foreslås hævet til 5 mill. kr., og at sparekassernes garantikapital for så vidt angår sparekasser, som stiftes efter lovens ikrafttræden, ligeledes fastsættes til 5 mill. kr. Bag bestemmelsen ligger en erkendelse af, at den koncentrationstendens, man er vidne til blandt erhvervsvirksomheder, har betydet en så væsentlig forøgelse af disses kapitalbehov, at man fra lovgivningsmagts side aktivt må bidrage til, at pengeinstitutterne får et kapitalgrundlag, som gør det muligt for dem at imødekomme dette behov.

Som en ændring af væsentlig betydning for pengeinstitutternes ledelsesorganer vil jeg pege på retten for de ansatte til at vælge to repræsentanter til at indtræde i pengeinstitutternes bestyrelser. Denne ret tilkom fra 1. januar 1974 bankernes medarbejdere i kraft af den nye aktieselskabslov, og en ganske tilsvarende ordning gennemføres ved dette lovforslag for sparekasserne.

Det foreslås at bevare den gældende ordning, hvorefter handelsministeren udnævner et medlem af tilsynsrådet i sparekasser. I